

ZA JAREM NA MEDNÍK – 21. BŘEZNA

DOPRAVA: autobusem ze Smíchovského nádraží Pikovic

DÉLKA TRASY: cca 8 km

NÁROČNOST: náročný výstup 200 m v úvodní části – hůlky s sebou

Na tradiční výpravu, na úbočí Medníku, za endemickou květinou kandíkem, se nás vydalo čtrnáct.

Z konečné stanice autobusu v [Pikovicích](#) jsme na úbočí Medníku, kde tato květina roste, došli za půl hodiny. Jedná se asi o kilometrový úsek s trochu náročnějším výstupem. Uzouká cestička zde prudce stoupá vzhůru, mezi kořeny a kameny, aby nakonec vyústila na docela pohodlné lesní cestě, po níž jsme došli do bukového lesa, kde jsme se mohli potěšit touto jarní květinou a nejen jí. Rozkvetly i sasanky, a především modré podléšky zdobily spící les. Kandík byl, jako pokaždé, když jeho jarní probuzení nastane, hlavním předmětem pozornosti. Svědčí o tom množství pěkných fotografií, které jsme si odnášeli domů.

Kandík je rod jednoděložných rostlin z čeledi liliovitě. Jedná se o vytrvalé pozemní byliny s cibulemi. Někdy jsou přítomny i vedlejší cibulky, které slouží k vegetativnímu rozmnožování. Jsou to rostliny jednodomé s oboupohlavnými květy. Listy jsou jen v přízemní růžici zpravidla dva, u nekvetoucích rostlin jen jeden. Jsou zelené, ale někdy s purpurovými či bílými skvrnami. Květy jsou oboupohlavné, jsou v květenstvích, zpravidla ve vrcholových hroznech (do deseti květů), někdy je přítomen pouze jeden vrcholový květ. Plodem je tobolka.

*Ve světě je známo asi 27 druhů, které jsou rozšířeny převážně v Severní Americe, jen málo jich je k vidění v Evropě a Asii. V ČR i v celé Evropě roste pouze jediný druh **kandík psí zub** (*Erythronium dens-canis*). U nás ho můžete vidět pouze na dvou místech – na vrchu Medník u obce Pikovice v Posázaví a v Letohradu. Je řazen ke kriticky ohroženým druhům. Jinde v ČR byl vysazován a občas na několika lokalitách zplaněl.*

U turistického odpočívadla, na skále nad Sázavou, jsme se na chvíli zastavili, nasvačili, pokochali pohledem na hluboké údolí řeky a na protilehlé skály a poté jsme se vydali po pěšině zpět do Pikovic ([Naučná stezka Medník](#)). V Pikovicích jsme přešli na pravý břeh Sázavy a po třech kilometrech došli do [Davle](#). Ani po zbývající cestu jsme se nenuďili. V údolí, kde okolní

stráně svírají tok Sázavy, je mnoho zajímavostí, které nabízí především řeka a její okolí. Také zaujmou pěkně (i nepěkně) upravené pozemky s jarní květenou a s chatami klasických i roztodivných tvarů. Někoho zaujaly i různé u břehu zakotvené lodě a loďky, které majitelé připravují na vodáckou sezonu. Před Davelskou lávkou jsme udělali „cílovou fotografii“ a za lávkou počkali na autobus do Prahy.

Počasí nám přálo a krásu jarní přírody jsme si mohli dosyta užívat.

Honza Šiml